Р Е Ш Е Н И Е
№ 44533

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 29 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3157** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на В. Д. С., депозирана чрез адв. Т. Ц., срещу отказ на „Ферaтум България“ ЕООД, обективиран в електронно съобщение от 04.02.2026 г., да се произнесе по искането на жалбоподателя за предоставяне на копие от всички документи, в които се съдържат лични данни, във връзка с упражнено право на достъп по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, включително, но не само договори за кредит, договор за цесия, платежни нареждания и други.
В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на отказа на дружеството. Посочено е, че качеството на администратор на лични данни на ответното дружество се установява от издадена справка ЦКР към БНБ от 29.12.2025 г., от която е видно, че „Ферaтум България“ ЕООД се легитимира като кредитор на жалбоподателя по идентификатор на кредит № 1235601. Според жалбоподателя, това означава, че „Ферaтум България" ЕООД е администратор на неговите лични данни. Твърди, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се тълкуват в светлината на основните права, които са неразделна част от общите принципи на правото, закрепени в Хартата на основните права на Европейския съюз. Позовава се на член 8, § 2 от Хартата, който гарантира правото на защита на личните данни, и в който в частност се предвижда, че всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него. Излага, че субектът на данни има право на достъп и да получи копия от документи, в които се съдържат личните му данни, с оглед на това да направи проверка дали личните му данни се обработват законосъобразно и с оглед упражняването му на правата по Регламент (ЕС) 2016/679. Поддържа, че ответното дружество е извършило нарушение на правото му на достъп, тъй като в законовия едномесечен срок не е отговорил на

запитването. Счита, че дружеството е извършило нарушение, като не е разгледало и отговорило в срок на упражненото му право на достъп до лични данни. Моли съда да отмени отказа на „Ферaтум България“ ЕООД да му предостави копия от всички документи, в които се съдържат негови лични данни, включително, но не само копия от договори за кредит, договор за цесия, погасителни планове, договори за гаранция и други, както и да задължи дружеството да предостави горепосочените документи, в които се съдържат личните му данни. Претендира разноски.

С молба от 01.04.2026 г. жалбоподателят уточнява изрично, че предмет на оспорването му е изричен отказ, съдържащ се в на л. 24-26 от делото. С. твърди също, че не е получавал електронно съобщение от 04.02.2026 г. на електронната си поща. Сочи, че единственото електронно съобщение, което е получил от „Ферaтум България" ЕООД на 04.02.2026 г., касаещо заявлението му за достъп до лични данни, е приложеното към жалбата електронно съобщение, в което е посочена само парола за достъп до файлове, които липсват. Навежда още, че не му е създаван профил на интернет страницата на ответната страна и няма достъп до такъв профил. Жалбоподателят сочи също, че не е получавал копия от документи и не може да достъпи електронно до договорите, както твърди ответната страна. Счита предоставеният по делото отговор от „Ферaтум България“ ЕООД за нищожен, тъй като не е ясно от кое лице е издаден, липсва име и подпис на издателя.

С молби от 18.05.2026 г. и 22.05.2026 г., в които са изложени аналогични доводи, жалбоподателят обоснова правния си интерес от оспорване срещу изричния отказ, а именно нарушаване на правото му на достъп, тъй като по същество се отказва да му бъде предоставен договор за кредит № 1235601, който видно от приложената по делото справка от ЦКР съществува. Допълва, че с предоставения изричен отговор не са представени: договор, погасителен план, договор за поръчителство, платежни нареждания за извършени погасителни вноски, общи условия и др. Аргументира тезата, че ответната страна не удовлетворява искането му и по този начин се засяга правото му на достъп до лични данни, за да провери дали законосъобразно се обработват същите.

С молба от 29.05.2026 г. жалбоподателят поддържа изложените в хода на производството свои аргументи за нищожност на акта, като навежда още, че ако настоящият съдебен състав прецени, че процесният отказ не е нищожен и следва да бъде разгледана законосъобразността му по същество, то в условията на евентуалност счита, че същият е незаконосъобразен. Застъпва, че поведението на ответната страна е недобросъвестно и цели да крие документите, с които разполага за него. Отново сочи, че в нито един момент не е получавал екземпляр от договор за кредит и приложения към него от ответната страна.

Ответната страна - „Ферaтум България" ЕООД, чрез процесуалния си представител юрк. Гардения Г., с писмено становище от 23.04.2026 г. оспорва жалбата като неоснователна. Излага, че твърденията на жалбоподателя, че не е получил електронно съобщение от 04.02.2026 г. са недоказани. Подчертава, че тежестта на доказване на твърдението за неполучаване е върху жалбоподателя, който не ангажира годни доказателства в тази насока. Оспорва и твърдението, че В. С. няма достъп до документи, като се посочва, че всички договори и свързани с тях документи се предоставят на клиента при сключването им, както и че са постоянно достъпни в индивидуалния клиентски профил в интернет страницата на дружеството. Поддържа, че достъпът до информация не е еднократен акт, а трайно осигурена възможност, която не зависи от последващи действия на дружеството, както и че липсата на ползване на този достъп от страна на жалбоподателя, не може да се вмени във вреда на администратора. В становището са изложени и аргументи, че оспорването на отговора като „неясен“ или „без подпис“ е ирелевантно. Ответникът застъпва позицията, че представеният отговор произхожда от него и е част от

административната преписка. Дори хипотетично да се приеме формален пропуск, смята, че това не води до опорочаване на съдържанието му, нито до извод за липса на произнасяне по същество. Поддържа, че институтът на мълчаливия отказ е неприложим в настоящия случай, като посочва, че е налице изрично произнасяне по заявлението, което е представено по делото. Освен това излага, че твърдението на жалбоподателя за нищожност е необосновано и не се подкрепя от конкретни пороци. Смята, че жалбоподателят няма правен интерес да обжалва, тъй като исканата от него информация е предоставена, като достъпът до нея е осигурен от дружеството по траен начин и не са налице неблагоприятни правни последици, които да обосновават съдебна защита, поради което счита, че жалбата се явява недопустима.
С молба от 09.06.2026 г., чрез процесуалния си представител юрк. Г., ответното дружество оспорва изцяло подадената жалба като недопустима, евентуално неоснователна и недоказана. Представя доводи, аналогични на тези в писменото становище от 23.04.2026 г., като допълнително посочва, че несъгласието на жалбоподателя с обема или формата на предоставената информация, не създава правен интерес от съдебно оспорване, а представлява опит за разширяване на обхвата на правото по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 извън неговите законови граници. Ответникът поддържа, че е изпълнил в пълен обем задълженията си като администратор на лични данни, като е предоставил информация относно обработваните лични данни и е осигурил достъп до същите по подходящ и законосъобразен начин. Претендира разноски.
След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:
В. Д. С. е подал електронно заявление от 22.01.2026 г., чрез адвокат Т. Ц., надлежно упълномощен съгласно приложено пълномощно, до официалните електронни адреси на администратора „Ферaтум България“ ЕООД ([електронна поща] и [електронна поща]) за упражняване на право на достъп по чл. 15 от ОРЗД. Със заявлението е поискано, достъп до личните данни, които се обработват от дружеството и предоставяне на копия от всички документи, съдържащи лични данни на В. Д. С., включително договори за кредит, договор за цесия, платежни нареждания и др., като е посочен електронен адрес за кореспонденция: [електронна поща]. Заявлението е получено от администратора, което се удостоверява от автоматично електронно съобщение от 22.01.2026 г.
На 04.02.2026 г. на електронния адрес на адвокат Ц. е получено електронно съобщение от „Ферaтум България“ ЕООД, съдържащо парола за отваряне на файл (236995), но без приложени файлове или документи. В представената пред настоящата инстанция административна преписка е налично електронно писмо от 04.02.2026 г., озаглавено като изхождащо от „Длъжностно лице по защита на данните на Ферaтум Б. ЕООД“, в което се съдържа таблична справка за личните данни на лицето и обща информация за обработването. Относно исканите договори в писмото е посочено, че същите са налични в „Личния акаунт“, в секцията „Моите заеми“, откъдето могат да бъдат изтеглени директно, като копия от договорите. В това съобщения липсват приложения. Писмото не съдържа подпис (ръкописен или квалифициран електронен подпис) на законен представител на дружеството, нито на конкретно оправомощено физическо лице.
От представеното по делото извлечение от Централния кредитен регистър (ЦКР) към Българската народна банка от 29.12.2025 г. се установява, че по отношение на жалбоподателя В. Д. С. е отчетена кредитна задлъжнялост към „Ферaтум България“ ЕООД по кредит с идентификатор № 1235601.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима. Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 79, § 1 от ОРЗД предоставя право на субекта на данни да обжалва действия и актове на администратора

пред съда по реда на АПК. Налице е положителната предпоставка по чл. 39, ал. 4 от ЗЗЛД, доколкото от удостоверението на КЗЛД се установява отсъствие на паралелно производство пред надзорния орган по същия спор. Предвид факта, че с жалбата се иска да се обяви нищожността на акта, оспорването е без ограничение във времето, съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК. Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта - подател на заявлението за упражняване на право на достъп до информация, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси.
Неоснователни са възраженията на ответника за недопустимост на оспорването поради липса на правен интерес. Съгласно трайната практика на Върховния административен съд (Решение № 8377 от 28.07.2026 г. по адм. дело № 2171/2026 г. и Решение № 7173 от 26.06.2025 г. по адм. дело № 2067/2025 г.), въпросът дали предоставената от администратора справка и препращането към клиентски профил удовлетворяват в цялост заявеното искане по чл. 15, § 3 от ОРЗД, касае материалната законосъобразност на акта, а не процесуалната допустимост на жалбата. Доколкото заявителят изрично е поискал копия от конкретни документи (договор за кредит, договор за цесия, платежни нареждания и други) и поддържа, че такива не са му предоставени, за него е налице пряк и непосредствен правен интерес от съдебен контрол. Жалбоподателят своевременно е уточнил, че въпреки първоначално заявеното оспорване срещу мълчалив отказ на „Ферaтум България“ ЕООД, на основание чл. 58, ал. 3 и чл. 172, ал. 3 от АПК, оспорва последвалия изричен отговор от 04.02.2026 г.
Въпреки факта, че ответникът „Ферaтум България“ ЕООД е търговско дружество, осъществяващо търговска дейност, то има качеството на администратор на лични данни, за който са налице задължения по Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Член 8, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата/ХОПЕС) и член 16, § 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни. Принципите и правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни следва, независимо от тяхното гражданство или местопребиваване, да са съобразени с техните основни права и свободи, и по-конкретно - с правото на защита на личните им данни. Според чл. 79, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данни без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган съгласно член 77, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. С молбата на жалбоподателя от 01.04.2026 г. е конкретизирано, че предмет на търсената в случая защита е именно срещу изричен отказ на администратор и обработващ лични данни да предостави на жалбоподателя исканите от него копия на документи. Т. е. процесното писмо представлява административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК.
Разгледана по същество жалбата е основателна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 и ал. 2 от АПК съдът проверява валидността и законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.
Предмет на оспорване е отказ, обективиран в електронно съобщение от „Ферaтум България" ЕООД от 04.02.2026 г., по заявление за предоставяне на всички копия от документи, в които се съдържат личните данни на жалбоподателя, включително, но не само договор за кредит, договор за цесия, платежни нареждания и други. В него е посочено като издател „Служител по защита на

данните на Ферaтум Б. ЕООД“. Писмото не съдържа името на физическото лице – негов автор, и не е подписано с квалифициран електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) от законния представител на дружеството (управителя И. В. В.), нито от надлежно упълномощено от нея лице.

Съгласно трайната практика на Върховния административен съд (Решение № 13327 от 22.12.2025 г. по адм. дело № 9826/2025 г., Решение № 5296 от 18.05.2026 г. по адм. дело № 11203/2025 г.; Решение № 10262 от 22.10.2025 г. по адм. дело № 5737/2025 г.), отговорът по заявление за достъп по чл. 15 от ОРЗД представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, който по силата на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК задължително следва да съдържа подпис на издателя с означаване на длъжността му. Полагането на подпис свързва автора с волеизявлението и удостоверява неговия произход и компетентност. Когато администраторът е юридическо лице, произнасянето следва да изхожда от лицата, упражняващи представителство по закон, или от изрично упълномощени за това лица.

Длъжностното лице по защита на данните (ДЛЗД) съгласно чл. 37–39 от ОРЗД изпълнява консултативни, съвещателни и мониторингови функции при пълна независимост от администратора, но не притежава законова представителна власт да издава властнически актове или откази от името на администратора (Решение № 13413 от 29.12.2025 г. по адм. дело № 7256/2025 г. на Върховния административен съд). Липсата на подпис и невъзможността да се установи авторът на акта води до невъзможност да се провери спазването на изискването за персонална и материална компетентност, което съставлява съществен порок, водещ до нищожност на издадения отказ на основание чл. 146, т. 1 от АПК.

Поради извода за нищожност на оспорения акт съдът не обсъжда материалната му законосъобразност, а на основание чл. 173, ал. 2 от АПК следва да обяви нищожността и да изпрати преписката на администратора „Ферaтум България“ ЕООД за ново произнасяне от компетентния представителен орган на дружеството при спазване на законовите изисквания за форма и компетентност.

При новото произнасяне администраторът е длъжен да съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, § 3 от ОРЗД, дадено с Решение от 04.05.2023 г. по дело C-487/21 на СЕС и Решение от 26.10.2023 г. по дело C-307/22 на СЕС, в какъвто смисъл е практиката на Върховния административен съд (Решение № 7173 от 26.06.2025 г. по адм. дело № 2067/2025 г., Решение № 7322 от 03.07.2025 г. по адм. дело № 3407/2025 г. и Решение № 7299 от 29.06.2026 г. по адм. дело № 1628/2026 г.). Правото на получаване на копие от обработваните лични данни изисква предоставяне на точна и разбираема реплика на всички данни, включително предоставяне на копия от цели документи (договор за кредит, договор за цесия, погасителен план, договори за гаранция/обезпечение), доколкото тези документи са носители на лични данни на субекта и са необходими за проверка на точността и законосъобразността на обработването им.

На основание чл. 174 от АПК следва да бъде определен 14-дневен срок за ново произнасяне по заявлението от 22.01.2026 г., считано от влизане в сила на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на жалбоподателя разноски в размер на 5.11 евро, за заплатена държавна такса за производството пред настоящия съд. От представения по делото договор за правна защита и съдействие е видно, че на жалбоподателя е оказана безплатна адвокатска помощ и искането на неговия процесуален представител по чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. се явява основателно. С оглед разпоредбата на чл. 36, ал. 2, изр. 2 и

чл. 36, ал. 3 и 4 от ЗАдв. и чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба 1/2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, съдът счита, че в полза на адв. Ц. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 460,16 евро (представляващи 900.00 лева) с оглед фактическата и правна сложност на делото.
Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказ на „Ферaтум България“ ЕООД, обективиран в електронно съобщение от 04.02.2026 г., да се произнесе по искането на жалбоподателя за предоставяне на копие от всички документи, в които се съдържат лични данни, във връзка с упражнено право на достъп по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, включително, но не само договори за кредит, договор за цесия, платежни нареждания и други.
ВРЪЩА делото като преписка на „Ферaтум България" ЕООД за ново произнасяне по заявлението на В. Д. С., съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.
ОСЪЖДА „Ферaтум България" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 9, ап. офис 20, да заплати на В. Д. С. с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място],[жк], вх. Б, ет. 1, ап. 23, сумата от 5.11 евро (пет евро и единадесет евроцента) за внесена държавна такса.
ОСЪЖДА „Ферaтум България" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 9, ап. офис 20 да заплати на адв. Т. Ц. от САК, с личен адв. № [ЕГН], сумата от 460,16 евро (четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евроцента), представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ по делото.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

Съдия: